

PROFECIA DE L'ANY NOU

per ALBERTO INIESTA

Any nou, vida nova! Mentides pròpies d'un dia de festa, mentides rutinàries, mentides col·lectives que es diuen en una data determinada. Qui s'ho creu això?

No s'hauria de dir, més aviat: «Any nou, vida vella?». Vida un any més vella, vida un any més curta, vida menys vida, vida més mort. Vida gens nova, gens diferent, gens renovada... Continuarem amb les nostres rutines i manies amb els mateixos problemes i les mateixes solucions sense solució, repetint sempre els mateixos errors.

Ensopeguem mil vegades en la mateixa pedra tan desgastada, la pobra, per les nostres contínues ensopegades. Fins i tot els llums i les estrelles dels carrers i dels aparadors són sempre els mateixos...

¿Com hem de creure en aquestes comedietes humanes que ens muntem per enganyar-nos mútuament? Vida nova? Si ens hem fet més vells! Si ens pesen més les xacres!

La nit de cap d'any no és un invent de l'Església, no és una festa litúrgica, és una festa de la humanitat i és, per tant, una festa nostra.

És una festa de regust agredolç on la persona expressa, sense saber-ho el seu desig de futur, el seu desig d'eternitat, la seva esperança secreta, inconfessada, però alhora radical i fonda de resurrecció.

No ho creus potser, però ho somnies; no ho saps, però ho sents; no t'atreveixes però ho necessites. Vida nova! Si fos veritat...! Nova, sempre nova! Vida, sempre vida i sempre viva! Aquesta festa, aquest joc, aquest somni humil i ambiciós que la persona eleva a Déu sense saber-ho és un crit que Déu escolta i que el cristià entén.

Sí, tens més xacres, però més cor; sí, tens més arrugues, però més amor; sí, tens més anys però menys egoisme. Feliç any nou!

Si has lluitat per la persona i penses continuar lluitant; si has aixecat els caiguts del camí; si has escoltat el qui necessitava esplaiar-se; si has visitat el qui es trobava sol, si has treballat per promoure la justícia; si has provat, obstinadament mil i mil vegades de ser bo malgrat que en aquest moment comprovis que ets una calamitat; si has gastat tres-cents-seixanta-cinc dies ajudant al teu pròxim en el que podies, sense oblidar que també Déu-Pare-Mare és el teu pròxim, feliç any nou!

Si mires el nou any com una cosa inèdita, plena de possibilitats irrepetibles, que mai no s'han realitzat, com un paisatge que mai no has vist, com una terra verge encara per conquerir, en la que cada dia brillarà un nou raig de llum que sortirà especialment per a tu i en aquest precís moment; si saps caminar amb capacitat de sorpresa, si comprens de veritat que la persona sempre canvia, que el cor no envelleix si nosaltres no l'encasellem, que cada segon del futur és un missatge d'Algú que és més enllà del temps des d'on ens crida i cap on anem encara que el tinguem prop del cor; si sents que l'amor i l'alegria són vius en algun racó de la consciència i que t'agrada caminar per la vida fent feliç a la gent i així, essent tu feliç; si creus que Déu és bo i que ens estima o almenys t'agradaria creure-ho; si creus que la persona és bona en el fons o almenys t'agradaria creure-ho, feliç any nou!

Crist és el nostre temps. Crist és el nostre futur, Crist no juga amb nosaltres quan ens diu seriosament i alhora alegrament: bon any nou!

Feliç any que no t'allunya de la vida, sinó que t'apropa incansablement a ella...